Lietas Nr. 11370041915

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2016. gada 18.janvārī

Aizkraukles rajona tiesa
tiesnese J.Bebriša
ar tiesas sēdes sekretāri I.Šali,
piedaloties prokuroram M.Beķeram,
izskatīja atklātā tiesas sēdē kriminālllietu, kurā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu.

2015.gada 12.maijā ap plkst.20.10 mājās /Nosaukums A/, Seces pagastā, Jaunjelgavas novadā /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, savstarpēja sadzīviska konflikta laikā, tīši saķēra /pers. B/ aiz matiem un, pielietojot spēku, nogrūda uz grīdas. Krītot, /pers. B/ atsita galvu pret grīdu. Pēc kā /pers. A/ ar ceļgalu tīši piespieda /pers. B/ pie grīdas. Brīdī, kad /pers. B/ mēģināja piecelties, /pers. A/ vienu reizi tīši iesita /pers. B/ pa muguru lāpstiņu rajonā.

/pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. B/ nodarīts viegls miesas bojājums, kas izpaudās trulā galvas traumā: galvas smadzeņu satricinājumā.

Šādas **/pers. A/** darbības tiesa kvalificē pēc **Krimināllikuma 130. panta otrās daļas.**

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzina daļēji un liecināja, ka 2015.gada 12.maijā bija mājās, skatījās hokeju, izdzēra 2 litrus alu. /pers.B/ieradās mājās vakarpusē. /pers.B/viņu vārdiski aizskāra, aizvainoja. Bija divas iespējas: apklusināt aizvainojošu runu plūsmu vai iet mežā un pakārties. Viņš bija istabā, gāja uz virtuvi. Ar roku uzšāva /pers.B/pa muguru, lai viņu apklusinātu. Un tad aizgāja atpakaļ skatīties hokeju. /pes.B/uzbudinājusies skrēja pakaļ uz istabu un tad, lai viņu savaldītu, apgāza viņu uz grīdas. Viņš pieturēja galvu ar roku, satverot cietušās matus, kad galva bija piepacelta. Viņa gribēja no rokām izrauties un tāpēc atsitās pret grīdu. Teicis, lai viņa nomierinās. Tad viņa piekrita, ka nepalaidīs muti un rokas, tad viņu atlaidis. /pers.B/ apvainojās, ka viņu nogāzis uz grīdas, raudādama izskrēja ārā. Viņa teica, ka izsauks policiju. Viņš pārģērbās, lai sagaidītu policiju. Dzirdēja, ka piebrauca mašīna, domājis, ka policija. Virtuvē bija kaut kādi būkšķi, istabas durvis vaļā, sajutis 5-6 stekam līdzīga priekšmeta sitienus pa muguru un galvu. Sapratis, ka bija atbraucis /pers.B/dēls /pers.D/. /pers.D/sita ar steku 5-6 reizes. Kaut kā spēja aizstāvēties un /pers.D/ nogāzis uz zemes, lai viņu nomierinātu. /pers.B/ teica, lai/pers.D/nenosit, ka tūlīt atbrauks policija. Izskrēja ārā gaidīt policiju. Viņš asiņains ar pārsistu galvu sēdējis ārā lapenē. Policija parunājās ar /pers.B/ un/pers.D/, papīrus sarakstīja, aizbrauca. Bija iedzēris, nevis piedzēries, savu rīcību kontrolējis. /pers. B/ nevarēja sasist galvu pret grīdu, jo bija pacēlis viņas galvu, kad viņa rāvās no tvēriena, tad viņa sasita galvu. Nevar saprast, kā viņu ar celi varēja piespiest, kas tā par pozu, to nav darījis. Kritiens nebija virtuvē, bet istabā uz paklāja. Nolūks nebija viņu raut aiz matiem, aiz matiem pieturēja. Muguras problēmas /pers.B/jau bija iepriekš. Viņa viņu noveda līdz tādam stāvoklim, kad citādi nevarēja rīkoties, kā tikai ar spēku. Bija iedzēris, bet visu labi atceras, nepieļauj, ka kaut ko neatceras.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzina daļēji, tā ir pierādīta pilnībā ar cietušās /pers. B/ liecībām tiesas izmeklēšanā un sekojošiem rakstveida pierādījumiem lietā.

Cietusī /pers. B/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka /pers. A/ ir civilvīrs, dzīvo vienā dzīvesvietā arī šobrīd. 2015.gada 12.maijā /pers.A/ bija atvaļinājumā, tajā dienā viņa bija kursos, mājās pārradās astoņos vakarā. /pers.A/bija alkohola reibumā. Mājās bija liela nekārtība, suņi bija noklīduši uz mežu, skrēja suņus meklēt, nesameklēja. Atnākusi mājās, piegāja pie ledusskapja paēst, dusmās pateica, ka suņus sies pie ķēdes, ja tā turpināsies. /pers. A/ dusmīgs izskrēja no istabas ārā uz virtuvi, teica, lai viņa aiztaisa ledusskapi. Viņa teica, ka netaisīs. Tad sākās roku palaišana. Saķēra aiz matiem, aizsita ledusskapi. Nogrūda uz grīdas, piespieda ar kāju. Kliedza, lai viņa nomierinās. Viņam teikusi, lai laiž vaļā. Teica, ka nelaidīšot. Nodomājusi, ka neko neteiks. Tad palaida, tikusi pie telefona un izsaukusi policiju. Policija atbrauca un sastādīja protokolu. Atbrauca dēls, aizbraukusi nakšņot pie bērniem un uz medicīnisko ekspertīzi. Bija sists starp lāpstiņām, aizsita elpu. /pers.A/sita no sirds, sāpes bija lielas. Atsitās ar galvu pret grīdu, bija nervu šoks, konstatēja, ka ir koordināciju trūkums. Tika ar šļirci ievadītas zāles un iedeva medikamentus, kas bija jādzer pēc 2 stundām. Nehospitalizēja, jo viņai bija brīvdiena. Ar ceļgalu pret krūtīm nogāza uz grīdas. Centās celties, viņš nelaida, ar rokām turēja uz grīdas, neļāva piecelties. Pa muguru viņš iesita, kad parāva aiz matiem un aizcirta ledusskapja durvis ciet un tad pa muguru riktīgi uzsita, tā, ka elpa aizsitās. Pie ledusskapja ir galds, izvilka no turienes ārā un nogrūda uz grīdas. Galvas labo sāna daļu atsita, tad kad nogrūda ar muguru uz grīdas. Viņš bija atvaļinājumā, bija krietnā alkohola reibumā, lieto katru dienu alkoholu, dzer 2 litru alu vienu vai divas pudeles dienā. Iepriekš arī ir bijuši gadījumi, kad /pers.A/palaiž rokas. Iepriekš nebija saukusi policiju. Tagad mērs bija pilns. Kad viņš ir dzēris, cenšas netrāpīties pa rokai.

/pers. B/ iesnieguma protokolā fiksētās ziņas (*lietas 2.lapa*)

Lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā Nr.037/237 fiksētas ziņas, ka /pers. A/ Seces pagastā mājās /Nosaukums A/, būdams alkohola ietekmē nodarīja miesas bojājumus savai faktiskajai sievai /pers. B/ (*lietas 3.lapa*)

Apskatē steidzamās medicīniskās palīdzības punktā fiksētas ziņas, ka /pers. B/ mājās Seces pagasta /Nosaukums A/ 2015.gada 12.maijā ap plkst.20.00 civilvīrs /pers. A/, būdams piedzēries, plēsis aiz matiem, sitis pa muguru, rāvis aiz rokām gar zemi. Konstatēts galvas un muguras sasitums, sniegta palīdzība (*lietas 9.1apa*)

Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta 2015.gada 1.jūnija atzinumā Nr.241 fiksētas ziņas, ka /pers. B/ konstatēts miesas bojājums-trula galvas trauma: galvas smadzeņu satricinājums, kas radīts cieta, trula priekšmeta iedarbības rezultātā, pilnīgi iespējams, lēmumā uzrādītajos apstākļos. Miesas bojājums pēc sava rakstura pieskaitāms viegliem miesas bojājumiem ar īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai. Uzrādītā diagnoze „Muguras sasitums" nav apstiprināta ar objektīviem traumatisku miesas bojājumu datiem (*lietas 11.-12.1apa*).

Neskatoties uz to, ka starp apsūdzētā un cietušās liecībām ir saskatāmas nelielas pretrunas, tiesa ticamību piedod cietušās liecībām. Cietusī konsekventi liecināja par apstākļiem pie kādiem guvusi miesas bojājumus. Tiesai nerodas šaubas, ka miesas bojājumus cietusī guvusi apsūdzētā tīšo

darbību rezultātā. Apsūdzētais neatzīst, ka būtu cietušo ar ceļgalu piespiedis pie zemes. Sākotnēji neatzina arī iesišanu pa muguru, taču savās liecībās tiesas izmeklēšanā norādīja, ka ar roku uzsitis cietušajai pa muguru, lai viņu apklusinātu. Pēc tam maigi noguldījis uz zemes, ar rokām turējis viņas galvu un viņa nav varējusi galvu sasist. Tāpat apsūdzētais liecināja, ka cietušo uz grīdas noguldījis istabā uz paklāja nevis virtuvē. Cietusī pastāv uz apstākļiem, ka miesas bojājumus guvusi virtuvē, jo gājusi pie ledusskapja, lai paēstu un istabā nemaz nav bijusi. Tikai pēc tam gājusi istabā pēc sava telefona. Pats apsūdzētais liecināja, ka bija izdzēris vismaz 2 litrus alus, cietusī norādīja, ka apsūdzētais bija stiprā alkohola reibumā. Kā arī liecināja, ka apsūdzētais alkoholu lieto katru dienu, izdzer vienu vai divas 2 litru alus pudeles. Tāpat tiesa vērtē apsūdzētā liecības, ka pēc cietušās vārdiskiem aizvainojumiem viņš bijis tik dusmīgs, ka vajadzējis vai nu iet uz mežu pakārties vai arī cietušo apklusināt. Par to, ka apsūdzētais bijis vardarbīgs, liecināja cietusī, ka jau iepriekš apsūdzētais bija viņu fiziski iespaidojis, šādas ziņas satur arī Valsts probācijas dienesta Aizkraukles teritoriālās struktūrvienības izvērtēšanas ziņojums. Gūtie miesas bojājumi-galvas smadzeņu satricinājums, liecina par to, ka cietusī netika maigi noguldīta uz zemes, bet bija nogāzta zemē, kā liecināja cietusī, un šīs nogāšanas rezultātā sasita galvas labās puses pakauša daļu. Lietā nav strīda par to, ka minētos miesas bojājumus /pers. B/ nodarījis /pers. A/. Minētie pierādījumi, t.i. cietušās liecības, procesuālo darbību protokoli, citi dokumenti, kā arī eksperta secinājumi, iegūti un nostiprināti bez procesuāliem pārkāpumiem, līdz ar to pieļaujami pierādīšanā, ir savstarpēji sakritīgi un papildinoši, līdz ar ko uzskatāmi par ticamiem un apsūdzībā norādīto apstākļu pierādīšanai pietiekamiem. Cietusī ir informēta par iespējamo atbildību nepatiesu liecību sniegšanas gadījumā. Atšķirības cietušās un apsūdzētā liecībās ir skaidrojamas arī ar individuālajām uztveres un atmiņas spējām, apsūdzētā izlietotā alkohola daudzuma dēļ, taču būtiskas nozīmes un ietekmes uz apsūdzētā vainīgumu tam nav.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina ir pilnībā pierādīta, aculiecinieku lietā nav, tādejādi tiesa izvērtē apsūdzētā un cietušās liecības, piedod ticamību tām liecībām, kas saskan ar eksperta atzinumā konstatēto un pārējiem pierādījumiem, pārbaudītiem un novērtētiem lietā. Savukārt apsūdzētā liecības tiesa vērtē kā vēlēšanos mīkstināt savu vainu un mēģinājumu izvairīties no atbildības un soda.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes un atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā vietā un laikā pie apsūdzībā norādītajiem apstākļiem tīši, ar nodomu nodarīja cietušajai vieglus miesas bojājumus un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Tīšu miesas bojājumu nodarīšanas tiešais objekts ir personas veselība-šajā gadījumā /pers. B/ veselība.

No objektīvās puses apsūdzētā tīša rīcība- vieglu miesas bojājumu nodarīšana cietušajai.

Par apsūdzētā atbilstību noziedzīgā nodarījuma subjektam lietā strīda nav, proti, apsūdzētais ir pieskaitāms, un kriminālatbildības vecumu sasniegusi persona.

Izvērtējot /pers. A/ nodoma saturu, tiesa ņem vērā paša apsūdzētā sniegtās liecības, noziedzīgā nodarījuma apstākļus, tai skaitā miesas bojājumu lokalizāciju, nodarīšanas veidu, apsūdzētā un cietušās savstarpējās attiecības, un secina, ka apsūdzētais miesas bojājumus cietušajai nodarīja tīši ar tiešu nodomu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124. panta otro daļu, kriminālprocesā ir pierādāmi noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgriki. Pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Savukārt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19. panta trešajai daļai visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Tiesa atzīst spriedumā norādītos pierādījumus, vērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā, par pietiekamiem, lai izslēgtu jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainojamību un to, ka viņa vainīgums ir pilnībā pierādīts viņam celtajā apsūdzībā. Tiesa nav radusi pamatojumu tam, lai izbeigtu kriminālprocesu, attaisnotu apsūdzēto, vai atbrīvotu viņu no soda vispār, līdz ar ko apsūdzētais /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas ir sodāms un, nosakot sodu un tā mēru, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatēja, ka viņš agrāk nav sodīts (*lietas 23.lapa*), saukts pie administratīvās atbildības par CSN pārkāpumiem (*lietas 23.lapa)*, apgādībā personas neatrodas, strādā VAS „Latvijas dzelzceļš" par sliežu ceļu montieri. Valsts probācijas dienesta Aizkraukles teritoriālā struktūrvienība 2015.gada 12.oktobra izvērtēšanas ziņojumā secinājusi, ka /pers. A/ nav motivēts mainīt savu uzvedību, neizprot nodarījuma būtību un pastāv risks, ka viņš var izdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu. Viņam ir alkohola lietošanas problēmas, vardarbīga uzvedība ģimenē, ir attiecību veidošanas problēmas un šo problēmu risināšanas prasmes trūkums. Ar cietušo pēc nodarījuma nav vēlējies pārrunāt notikušo, kā arī neuzskata, ka viņam būtu jāatvainojas, jo uzskata to par maznozīmīgu strīdu. Tādejādi racionalizē savu nodarījumu un savu uzvedību mainīt nav motivēts (*lietas 42.-44.lapa).*

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētais izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu apsūdzētā atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 130.panta otrās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanu līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Tiesa, izvērtējot apsūdzētā mantisko stāvokli atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai daļai, konstatējot, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis neļauj piemērot sodu naudas soda veidā, jo šī soda piemērošanas gadījumā, tas var tikt neizpildīts un apsūdzētais var palikt nesodīts. Savukārt piemērot apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pamatsodu brīvības atņemšanas veidā, kaut vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, nav lietderīgi un šāds sods būtu pārāk bargs. Apsūdzētā izolēšana no sabiedrības konkrētajā gadījumā nav nepieciešama.

Nosakot sodu, tā veidu un apmēru, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētā noziedzīgo darbību rezultātā nav iestājušās smagas sekas, /pers. A/ agrāk nav sodīts. Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, motīvus, faktiskos lietas apstākļus, Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā norādīto un soda mērķi ne tikai vainīgos sodīt, bet arī panākt, lai notiesātie un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, aizsargātu sabiedrības drošību, resocializētu sodīto personu, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms likumā paredzētais piespiedu darbs, veicot piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 35. pantu soda mērķis konkrētajā gadījumā ir sasniedzams ar sodu piespiedu darbu veidā, šāds sods ir adekvāts nodarītajam noziedzīgajam nodarījumam, ar šādu soda veidu būs ievērotas sabiedriskās drošības intereses, šāds sods būs pietiekoši audzinošs apsūdzētajam. Šāds sods būs apsūdzētajam taisnīgs.

Lietā cietusī /pers. B/ nav pieteikusi mantiskā kaitējuma kompensāciju.

Lietā nav radušies procesuālie izdevumi.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241. pantu apsūdzētajam /pers. A/ nav piemērojams, jo tiesa nekonstatēja tādus apstākļus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka apsūdzētais izvairīsies no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512, 520., 527.-530. pantu, tiesa

nosprieda:

Atzīt **/pers. A/** par vainīgu Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 180(viens simts astoņdesmit) stundām.

Drošības līdzekli **/pers. A/** līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā neizraudzīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2016.gada 21.janvārī, sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 21. janvārī.

Tiesnese J. Bebriša